

דברי הכפר

דברי הכפר
מס' 413
כפר הנשיא
27.6.75
יח' בחמוז
תשל"ה

! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

מ ה נ ש מ ע ? ?

[illegible]

30/6 רותי מבז יגורסקי
יעקב קרלט

1/7 קרול בילגורי

מיה סרלומון

לימוד ג⁶ קסון

מ י ק ה י ר ד ן

2/7 רובי גוטער

3/7 שמחה אר צו לד

ר ר ב ב י ר ר

4/7 דרת רחמני

5/7 מירון שוררץ

וירד הדר

אפרת אדלשטיין

אין בילגוריי 6/7

! ! !

2/7 שוש ורימנד סולומון

טביה ומיכאל מגן

6/7 בטע רמיק אלמז

! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

* ב י מ י ם א ל ה ע ר מ ד ר ת

להגיע אלי צר שתי אחיך

- יפה רתיקי - העובדות בבית

תורליטן בצפת כחלק של שירותן

הצבא י. הן יתגוררו כאן

עד סוף תקופת השירות.

הודעה לחברים

עקב החומר הרב בגליון זה

י ר פ י ע ת ק נ צ ס י ע ד ת ל ח ר " ל

בגליליך זיין זאגן .א

רעדן הערברג

* ביליזו ערב עליז בכפר בלום
באזירה אנפורמלית של סוף שנת
הלמודים. התרשמו רושם כביר
מתעורכות העבודה השונות וראוי
לציין במיוחד את הענף הצעיר ביותר
בשטח המלאכה, הוא "רקמה יצירתית"
בהדרכת גילה מדר. לפי המוצגים,
קם בתוכנו דור חדש של אמני הקבוץ.

בוגרי כות דרור בפרדים מחיי בית-
הספר שלב-שלב. המשיכו את התהליך
עם הפנינג ליד הבריכה בליל שבת
וארוחה חגיגית להוריהם במוצאי-שבת.
לא לה הלומדים עכשיו לקראת בחיבות
בגרות, אבו מאחלים הצלחה.

* עגלת החמור היבש (היא ה"סקרמבל")
נכנסה לפעולה השבוע ומשבה לחלוטין
את המושג של "מטבח הילדים" אצלנו.
האם עוד ענף בפל קרבן לעידן הטכ-
נולוגיה? אפשר כבר למנות את ענפי
המשק לפי המסורת היהודית: לא רפת,
לא גן ירק, לא כרם, לא אפרסקים, לא
חבושים, לא גמאדא.....איך זה, אם אבד
מחסלים כל כך הרבה ענפים, שעדיין
עובדים ששה ימים בשבוע?

* עובת הקטיף החלה במסע, בשעה טובה ומרוב לחת, עם גיוס בזק. ראה כתבה מפורטת, על התכנית לעובת הקטיף, בגליון זה.

* ביום שלישי ערכה המופאה "מבצע התרמת דם". מוסרינו לבו שקיבלו 64 מנות של 400 סמ"ק (ושחתעלפו 8 תורמים). מי שלא הספיק להתנדב הפעם יכול לעשות זאת בעוד 6 חדשים.

* החלמה מהירה לארצה במנוח
השוכנת בצפת, וליריב פרימוסט
שנפל מהבמה בעת החזרות ושבר יד.

מה, השתגעתי?

אם רק הייתי אני מעז....!

בשביל מה???

כל הכבוד!

השארתי את זה קצת מאוחר, לא?

מה תעשה עם זה אחר כך?

הזקן חיכוניסט, מגלה את אמריקה!

אלה ועוד היר החגובות לידיעה שאני יוצא בשלב זה בחיי - שיבה מופלגת - ללמוד. ולא מנהל עסקים; מדעי המדינה או כאלה נושאים מכובדים. וגם לא ארכיאולוגיה או ידיעת הארץ שהם כידוע נושאים קרובים לליבי, אלא איזה קורס שבו לומדים מחמטיקה, פיסיקה, כימיה וכיוצא באלה. וזה נקרא מכינה להנדסאים, ומעניין, כל המגיבים הנ"ל צדקו. החוויה של לימודים היא מגוונת, המניעים רבים והלבטים בזמן הלימודים אינם מחבטלים מעצמם.

נרשמו לקורס כ-60 אנשים אשר חולקו לשתי כחות לפי המתם ב-אנגלית.

מאחר ולא נרשמתי ללימודים לאנגלית לא שבצו אותי בשום כחה.

ובכל זאת התחלתי ללמוד, וטראן! מתחילים לשפוך עליך חמר באלגברה בפיסיקה בגיאומטריה בכמיה בטריגונומטריה ומי יודע עוד איזה קללות. אחת לא מספיק לסעוד מאחד המטעמים וכבר מגישים לך עוד מנה גדושה. איך דבר, אומרים לי, יקח לך שלושה שבועות להתרגל ואז תסתכל מאחוריך וחצחק. ואני.... האמנתי. לא שלושה שבועות, לא להתרגל ולא חצחק ולא בתיך. עם כל היחרון שהיה לי בגלל האנגלית, לא הרגשתי את עצמי שוחה בחמר אלא טובע בו. מלבד גיאומטריה לא היה נושא שזממתי על קיומו בזמן ההשכלה המקוטעת שלי כימי פערציג (40'). קליטת כמות החמר וההבנתו הייתה כמשימה בלתי אפשרית. והיו זמנים ששאלתי את עצמי מה ששאלו אותי הנ"ל. השתגעתי? בשביל מה? מאוחר מדי וכו'.

וכמעט, כמעט ברהיטי הביחה. וכמעט, כמו שהייתי אומר לילדי כשסיפרו לי שכמעט נפלתי, כמעט זה כמו בכלל לא.

החמר מעניין ואולי אפילו מועיל. המורים בדרך כלל טובים והחנאים בכלל טובים. הבחינות בחלקם כבר מאחורינו. בחינה במחמטיקה מחכה וגם בפיסיקה. לזו האחרונה לא אגש השנה כי ברור לי שזה יהיה חינום. אחרי הבחינות אחזור הביתה ואסיר ממני את השלט שנשאתי חמישה חדשים,

| נ ג ר ר |

המסקנה?

אף פעם לא מאוחר מדי. ותודה בעד האפשרות לנסות.

טומי.

הזדעזעתי.

לא מספיק שעקב צרוף מקרים של תקלות טכניות ואי-הבנות אין לי, כאט לברמצורה, תמונות להדביק באלבום; אך בזוסי, בתור אחת מחבר הצלמים, נאשמתי "בעסק החורג מהמקובל במשק הקבוצי." (אני מצטטת מכתבתה של יעל מלפני שבוע.)

מה אנחנו, "יהודי" הקבוץ, שמעשי יחיד גוררים האשמה ועונש קולקטיביים? האם אני רשאית להשמיץ את כל המטפלות בגלל אחת שלא האכילה את בתי בת-השנה משך שלושה ימים? או לקלל את כל הבהגים בגלל זה ששכח להחזיר אותי מצפת בלילה אחד גשום?

אני לא מתלוצצת כי העבין לא מצחיק כלל וכלל. האם קיימת קבוצה אחרת במשק שחייבת להיות לדרישות החברים כפי שנדרש כנראה מהצלמים? האם קרה אי-פעם שדרשו מחברי חוג הקרמיקה לספק חפצי בוי לבתי החברים (האם אפילו הציעו מרצונם לספק שלטים לדלת של כל דירה?)

האם ציפו מאלה שלמדו בחוג תפירה וגזרה לתפור חצאיות לחברותיהן, כשהודיעו על מכירה לתפירה עצמית לאחר השריפה במתפרה? האם בתבקשו חברים שלמדו ציור אצל לילה ומרקי לבוא לקשט את חדר האכל לקראת פורים או כל חג אחר? האם מובן מאליו שמי לשלמד לרוי גיטרה אצל מקס חייב לעשות זאת בקבלות שבת?

הצלמים פועלים לפעמים ביזמתם הפרטית ולפעמים כחוג. למשל, בפורים אנו דואגים שהצלמים יחולקו בין בתי הילדים, שלא תהיה חפיפה ושכל ילד יצטלם בתחפושת. אנו מסוגלים לשרת את החברה בכל מיני גורמים, כל צלם לפי היכולת ושטח ההתענינות שלו, אם זה העתקת צלום עתיק או בעל ערך משפחתי (טכניקה מיוחדת) צלום חתונות, בבית תכניות אור-קוליות (יש במשק מבחר רב ואנו מציעים לרשת החנוך תוכניות לכל הגלים בכל מיני נושאים, הן להשלמת נושא למודי והן לשעשוע ובדור לימי הולדת, ענגי שבת וכו'). אנו מוכנים גם לבצע "עבודה שחורה" כגון תמונות לדרכובים, שהיא טרחה גדולה, משעממת וללא כל טפוק אמנותי. בעבר צלמנו הרבה בטיולים וארועים אחרים, אך כשהשמיעו קרואות גבאי כגון:

"אי-אפשר לבשום בכפר הנשיא בלי שיצלמו אותך!"

"אתה רק מצלם את זה משתלם לך!"

בודאי שנפגענו כי לנו יש רגשות כמו לכל חבר אחר. לי אישית כבר לא נוח להסתובב עם מצלמה בגלל הערותיהם המהומות של חברים מסוימים. אנחנו לא כל כך מוכנים לספוג את העלבונות הלא-מוצפקים של חברים שאין להם מושג ברור על מה מדובר. מי הם, למשל, חברי החוג, ומה הגדרת "חבר חוג צלום"? מהן פעולות החוג שאפשר (שוב אני מצטטת) "להוציא חברים מהן הבאופן אוטומטי?"

אולי העברית שלנו לקויה? כשאנו אומרים "לא משתלם לי" הכוונה היא שאין מי שיכסה את הוצאות התמונות שלא הוזמנו, אין מי שישלם תקובים על ציוד המבוצל הרבה לצרכי תרבות. מי שנכווה פעם אחת לא ממחר להכניס את ידו לאש שנית! (לא נעים לי להרחיב את הנושא על גבי דפי העלון, אך אני יכולה להביא עשרות דוגמאות של אי-בעימיות כאלה.)

גם לך אכפת!!

אני משתתף בצערה של יעל בקשר לצילומי הבר-מצווה, אבל אני מרגיש שיש מקום לבדוק ביתר פירוט את העובדות לפני שבגשים לפתרונות קיצוניים.

יעל, כן צולמו תמונות, ואת הרי יודעת את זה! חלק גדול של התמונות של אותו הצלם לא הצליחו. אנחנו כולנו חובבים - אפילו "המומחה" שבינינו. אף אחד מאתנו לא יכול, ולא שואף, להרויח את לחמו במקצוע הצילום, על אף כל הדבורים הנלהבים. אנחנו עושים טעויות, ואין להוריד מערך המאמץ של אותו צלם שלא הזכרת את שמו במכתבך.

כבראה לא הבנת בדיוק את משמעות המלים "לא משתלם". זאת אומרת שהוצאות הצילום יוצאות מכיסו הפרטי של הצלם. תמונה בגודל של גלויה עולה לפחות 50 אג' כולל התשליל (בגטיב) על שני סרטים, יוצא כך שעולה לצלם 36 ל"י מינימום - ולפעמים, היות ואנחנו חובבים, בשרפים הסרטים, או ההזמנות לא כל כך מוצלחות. קשה לדרוש את מידת המסירות הזאת מצלם שיש לו תקציב חופש בדיוק כמו שלך - ואין מי שיפצה אותו.

לגבי הפעולות שיעל מציעה:

- א. ברור במזכירות טהחוג כיום עובר תהליך של ייסוד מחדש תוך בדיקת מטרותיו (וזאת עוד לפני הצעתך וללא כל קשר אתה).
 - ב. משמעת חברתית היא תפקידה של החברה הקבוצית כולה, ואין להטיל את האחריות על חוג צילום, כאשר חוסר-האובייט הוא של כולנו.
 - ג. לפני הקפאת התקציב, יש לבדוק באם יש להצעה זו כל קשר עם הנושא.
 - ד. אני מסכים בהחלט עם העקרון של הבטחת שרות נאות. אבר עושים מאמצים בכיוון זה אבל יש להתחשב בדרישות סידור העבודה וגורמים אחרים שאינם בטליטתנו.
- ולבסוף אני מבקש מכולנו לא להגרר להאשמה קבוצתית של חוגים, ועדות וארגונים ציבוריים אחרים. אם יש טענות בגד חברים בודדים, כל בקוית כללית כזו אינה יכולה להיות אלא עקרה וחסרת תוצאות.
- אני כותב מכתב זה בתור חבר כפר-הבטיא, ואין לי שום סמכות לדבר בשם חוג הצילום או כל גוף אחר.

דב קולט

ט ו ל מ י ת

ראה הרזהרת ! ! ! ! !

יעל היקרה,

נדמה לי שהצעקה שלך בובעת מאכזבה מובנת ומהנחות יסוד מוטעות.

האכזבה על טאין לך כל עדות בשחור לבן מחגיגת בר-המצוה מובנת בהחלט לכל הורה, ונדמה לי - לכל אחד. אולם הנחת היסוד שלך שחברי המשק הצלמים היו חייבים לצלם את המאורע מיזמתם החופשית היא מוטעית. וכל כך למה?

ראשית - הצילום, כמו כל תחביב אחר, מוכר על ידי החברה הקבוצית כצורך שיש לספק אותו, כשם שיש תמיכה בחוג לקרמיקה, כשם שיש תמיכה בלומדי בתל-חי, באספני הבולים ובבעלי תחביבים אחרים. הצרה היא שהצילום הוא התחביב היקר ביותר שאני מכירה במשק (תודה לאל איש אינו עוסק עדיין בדאיה או בשיוט או במרוצי מכוניות). צלם העוסק בתחביבו ברצינות משקיע הון תועפות בציוד (בכון אפשר ליצור יצירות אומנותיות במצלמת בוקס פשוטה, ואפשר גם לצלם קיטט גמור עם הציוד המשוכלל ביותר. ובכל זאת - צלם רגיל יפיק תוצאות מטביעות רצון יותר כשהציוד טברטותו הוא מאיכות סבירה), כמו כן בכל פעם שאני מצלמת סרט, ומפתחת אותו אני מוציאה בין 20 ל-40 "י על חומרים (וזאת מבלי להדפיס תמונה מעל לגודל של גלויה). התמיכה שאני עומדת לקבל בפעם הראשונה מאז התחילו לצלם בכפר-הנשיא היא בסדר גודל של 20% מערך החומרים שאקבה השנה. ומה בקטר לרכישת ציוד?

עד לפני כמה חודשים היה תחשיב המחיר לתמונה שצלמו הצלמים בכפר-הנשיא (בהתאם לתחשיב של מדור הצילום של האיחוד) גבוה מן הערך של החומרים שהושקעו בעבודה. והרווח הזה אפשר לצלם לכסות את ההוצאות על התמונות שלא הוזמנו ע"י המצולמים ואולי גם לכסות חלק מהוצאותיו על רכישת ציוד ותיקונים.

אולם עתה - שונה הבסיס לחישובים והמצולם משלם תמורת החומרים בלבד, כלומר - כל תמונה שצלם מצלם לא מתוך בחירתו החופשית - אלא למען מישהו אחר, והיא אינה מוזמנת - עליו לשלם את תמורתה מתקציבו. ואיש אינו מדבר על השעות שעליו להקדיש לעבודה זאת.

הפתרון: יש לעשות מה שנעשה לגבי צילומי פורים. וועדת התרבות פנתה לחוג לצילום בבקשה "לכסות" את החג והתחייבה לרכוש את כל התמונות שלא הוזמנו. ואמנם - פרט לתקלה אחת - היה הכיסוי של החג טוב מאד.

תמר

מחפשי שותפים

ג' יסרון ורג' י בוסעים לאילת ל-4 ימים החל מ-5 ביולי ומזמינים 2-3 אנשים המעוניינים להשתתף בבסיעה ובהוצאות להתקשר.

(7)

בעקבות החלטת ועדת המשק מיום 7.2.75 לקבל את בקשתו של
יבקל לסיים את תפקידו בהתארגנות הלול האזורית לקראת הסתיו
הקרוב, פנינו ל"פתוח הגליל" והצענו את לן ווינטרוב למלא
תפקיד זה. כפי שניתן לראות מהמכתב הנ"ל, בקשתנו התקבלה ולן
כבר מתחיל לעבוד עם יבקל על מנת ללמוד את המקצוע.

נשאר לנו רק להצטרף לברכות ולהערכות החיוביות לעבודתו של
יבקל, כפי שהן מתבטאות במכתב ולאחל הצלחה ליבקל והן ללן
בתפקידים החדשים.

שמואל ח.

פתוח הגליל בע"מ

18.6.75

ד.ג. הגליל העליון

לכבוד

שמואל בן-צבי

כפר-הנשיא

ח.נ.;

הנדון: גמר עבודתו של יעקב מזדג' יגורסקי

ועדת כח אדם אישרה את מועמדתו של לן ווינטרוב,
לתפקיד של מרכז התארגנות הלול.

צר לנו להפרד מיעקבלה אולם אני מבין שאין מה
לעשות בנידון, ואנו מקוים שלן יכבס לתפקיד וימלא אותו
לפחות טוב כמו יעקב ואז נצא בשכרים.

אני מבצל ההזדמנות להביע ליעקב ולכס את הערכתי
לצורה בה מלא יעקב תפקידו. עקשנות, מסירות, הבנה מלאה
לענין כולו ולכל מסק בודד, שותפות כנה בעבודה, ואיכפתיות
עצומה עם ראייה נכונה של הפרטים הקטנים והגדולים כאחד -
אפיינו את עבודתו באזור.

אני מאחל ליעקב הצלחה בלימודיו ושימשיך לתרום
לכולנו, גם לאחר שייסיים.

בברכה

יגאל לנדסמן

*
*
*
*
*
*

מוראל - בזמן האחרון אמצעי התקשורת בכלל, והטלניזיה בפרט, הואשמו כאחראים למצב הרוח הירוד ששורר, כדברי המאשימים, במדינה. אין ספק שאפילו אם אתה טייך לסוג המוזר והמיוחד של בני אדם שמתחילים לחייך מן הרגע הראשון שקמים בבקר המבט הראשון בכותרות העתון עלול לתת לך הרגשה שהינך חי בתוך מדינה שאין בה אלא רשעים, שסיכוייה להחזיק מעמד אף שעותיים אם תפרוץ מלחמה חדשה הם אפסיים, ושפועליה רק עוסקים בשביתות...

"מיליונר מתאבד בקפיצה ממבנין גבוה"

"קיסניג"ר מזהיר"

"ברית הגנה בין סוריה וירדן"

"פועלי... שובתים, סנקציות במפעלי..."

"תוצאות רוב משחקי הליגה גקבעו מחוץ למגרש!"

ורק כטאטה מגיח מתוך מגדל השן שלך בגליל הנדח ומגיע העירה ומקטיב ומביט אתה בוכח לדעת עד כמה כל התמונה מעוותת. הכביש לחיפה עמוס כלי רכב. (היתכן שכלם בדרך לפגישת שובתים?) בתחנת הרכבת של חיפה אנשים בכבשים לתוך הרכבת מבלי להרוג זה את זה. סטודנטים מדברים על בחיבה קרובה בכלכלה וכל אחד נוגס בסנדביצים עגקיים. בתל-אביב אפשר להשתגע מן השפע הרב של נשים יפות. והמוזר הוא שכלם מחייכים כאילו טוב להם! העתון שלי ושלך בודאי יסביר שזה סימן של הסאדיזם שבתוכנו, ואילו במבט לחדשות בטלניזיה יראו לבו הפגנת נשים אלימה בתחנת אג"ד של עפולה. בכיזנות ענקיות "שיוויון לאשה - אותן מספר מקומות בבתי שימוש לאשה ולגבר במקומות ציבוריים" הן מסתערות על שני שוטרים קטנים שמנסים להשליט סדר. ילד בוכה והמצלמה מתמקדת בפניו הטרגיות "היא דרכה לי על הגלידה". ולמחרת העתון שלנו יכריז קבל עם ועדה: גברת מרשיה קלמפפוס אמרה "בגלל משטרת מחורבנת כזאת ילדינו לא מקבלים גלידה".

הממשלה שלך! - ישנם אנשים שעושים לי מארב. ברגע שאני בראה קצת רגוע אחד (אולי הם עושים את זה לפי תור?) פונה אלי ואומר "אתה לא מתבייש? שנה אחת בריכוז חדר-האוכל והצוות שלך מעיז לתת לי ביצה רכה כמו איזה מאובן מן המכתשים! איך אתה יכול?" לשוא אני מתגונן ואומר שלא הצוות שלי אלא מבשלת בוקר היא ששכחה שמבשלים ביצה רכה ארבע דקות ולא 40. אני אשם כאשר הניסתי בוזלית מדי, הצנימים כמו שרידי מדורה, הספלים מטובפים (אבל רק אתמול ביקינו אותם) והירקות "קרוץ", כל זה מוכיח שאני עושה את זה בכוונה.

או שתופס אותי אחד שרוף כזה ואומר לי, "בו, מה אתה אומר על הממשלה המחורבנת שלך?" עד לאותו רגע לא תפסתי שלולא הצבעתי כמו שהצבעתי בבחירות האחרונות היה מצבנו המדיני-צבאי-כלכלי-מסרי פי מליון טוב יותר. בטפתיים רפות אני ממלמל "אבל היו אחרים" מקטרגי איבנו מרפה ממני "והמפלגה שלך" - במקום לתת תוספת תקציב לחינוך הוסיפה חצי מיליארד לבטחון. אתם הציצים ומהרחרי המלחמה...!!! "בייאוש אני מציץ" זאת לא היתה המפלגה שלי, זה היה המפד"ל שמרד... אבל הוא מתקדם כמו מכבש כבישים "ומי הכביס את המפד"ל לממשלה?" ואל תגיד לי שראש הממשלה שלך רבין שורה משהו. מי צריך אותו ומי ייפה את כוחו לומר לפורד את מה שאמר? -מה הוא אמר?

-אל תעטה את עצמן תמים! כל אחד יודע...

המשך: בינינו לבין עצמנו...

השתכנעתי ואני מודה, הכל שלי. כשהדרכת חברה-נוער אמרו "החבר"ה שלך טבפו את המקלחות" אני מודה. יש לי תסביך מקלחות מאז ילדות.
כל מצב הרוח טילדי גרמו למוריהם ומטפלותיהן זוהי אשמתי ואני מכה על חטא.
וכל מה שהממשלה והמפלגה עושות זה רק על אחריותי, אגלה לכם סוד: רבין, זרמי, יהושע פרץ, דיין ופנחס ספיר לא זזים מבלי שירימו אלי טלפון ויבקשו את דעתי.

דגש במקום הנכון - מי אומר שמה טדרוש לבו כרגע זה מקלט טלביזיה לכל דירה? בסדר העדיפויות הפרטי שלי יש דברים הרבה יותר חשובים ואיני סובל מזה במיוחד אם אני מסתכל במשחק "גלמניה-הולנד" יחד עם עוד חמישים משוגעים. אולי בדאג קודם לכן לדמה גבוהה ואחידה של ריהוט? אולי נשקיע כסף במועדון? אולי נגדר את מגרש כדורסל ונוכל יסחק טניס שם? ואם חייבים לקנות טלביזיה אולי נחכה עוד כמה שבועות ונבדוק טלביזיה צבעונית?

אריק

המלצות להשקיות הנור

דשא: בדרך כלל מספיק להשקות את הדשא פעם אחת בשבוע, 3 שעות. במקרים מיוחדים עד 5 שעות לשבוע.

צמחים: פעמיים בשבוע - כל פעם שעה עד שעה וחצי.
ברור שלפרחים טרק עתה נשתלו יש צורך בהשקיה יומית למספר ימים - כמויות קטנות.
אין טעם להשקות במנות גדולות, היות והמים יורדים מתחת לשורשים ומתבזבזים. בוסף לכך, השקיה יתרה - עם רווית הקרקע דוחה את האויר והצמח סובל מתבאים קשים, על אף כמות המים הנדיבה.

ואחרון - מחיר המים כיום הוא גבוה מאד וחבל על הבזבוז. לכן, אין שוט הצדקה כיום להפעיל ממטרה לכל הלילה.

קולין, יוחנן, איזק

נדליק נר לזכר

אריה בך ז"ל

כ"ג בתמוז

~~XXXXXXXXXX~~
הקטיף במטע 1975

~~XXXXXXXXXX~~

הקטיף הקיץ לא יהיה קל, מכיוון שישנו ייבול רב (1000 טון לעומת 640 אשתקד), ומצד שני - קשה להטיג מספיק עובדים מבחוץ. כיום בארץ במצאית פחות מתנדבים וגם הדיור הפנוי די מוגבל.

ובכן, טוב בצטרך לגייס הרבה חברים וילדים לעזרה בקטיף, ואם העירבות תהיה דומה לזו של לפני שנתיים - טוב בצליח לקטוף את כל הפרי בזמן הנכון ובמצב טוב.

- - - - -

חברים - תהיה קבוצה של חברים שיסתחררו מעבודות חוץ, פעילות בתנועה או באיזור, ש.ש.ש., הוראה + כל אלה שיכולים להשתחרר לשבוע - יעבדו שבוע שלם מ- 31/8 - 5/9 או 7/9 - 12/9 לפי בחירתם. בנוסף לכך, תתארגן "המסמרת הותיקה" אשר תעבוד מ- 5.00 בנקר עד 8.00, כולל עובדי המזכירות, טרותים, ענפי חוץ, מפעלים, ובעצם כל אחד שרוצה ויכול לצאת לאויר הצח, (או, כל מי שרוצה לטעות שוב "קטיף" בחברה טובה): וזאת בשבוע של 31/8 - 5/9 או שבוע של 7/9 - 12/9.

בי"ס - כיתת "דרור" ו-1/2 מ"הירדן" - יעבדו חודש בקטיף מ- 24/8 - 19/9 - כאשר יהיה הקטיף הגדול של אורליאנס, דלישם ומוזהב - כל הזנים ביחד.

כיתת הירדן הצעירה תעבוד 3 שבועות: שבוע אחד מוקדם בקטיף הגרנד מוקדם בקטיף הגרנד או מ- 20/7 - 25/7 או מ- 1/8 - 27/7 - הכל תלוי בהבטלת הפרי.

כיתת חרמון - תעבוד שבועיים (בעזרת השם!) שבוע אחד מוקדם בגרנד מ- 27/7 - 1/8, שבוע שני מ- 29/8 - 24/8.

לבו ברור שהסדר זה לא כל כך נוח לתלמידים אשר יצטרכו לעבוד בשבוע האחרון של החופש הגדול דהיינו בסוף אוגוסט, אבל דווקא אז מתחיל הקטיף הגדול והכבוד ודווקא אז אנו זקוקים לכיתות הירדן וחרמון.

כיתת עפרית - תעבוד בערך שבוע לפי הצורך.

גם כיתות כנרת והיובל יוכלו להשתתף מדי פעם בחגיגה הגדולה - אך רק לפי הזמנה מראש!

להתראות

קולין

נ.ב.,

במאי 1975 מכרנו 52½ טון מוזהב וקבלנו 301.000 ל"י עבורם!!!

% % % % % % % % %

%

בטוח אופנירם

%

חברים שטרם הכניסו את בקשותיהם לבטוח אופניים
מתבקשים להכניס אותן לתא של יוסף הצור עד ל-11/7.
עדיין חסרות מעט בקשות על מנת לאפשר את פעולת
הבטוח שיהיה כדאי.

%

%

ו. החברה

% % % % % % % % %

לכל המילואימניקים

%

%

בזה אנו רוצים להזכיר לחברים. כל אחד שמשרת
במלואים מעל לשלשה ימים חייב להביא להנה"ח את
התלוש שקיבל בגמר שרותו.

%

%

בתורה

הנה"ח

% % % % % % % % %

%

מכון לקוסמטיקה

%

היות וימי העבודה של מרפאת השניים מסתכמים ביומיים
בשבוע והם: ימי רביעי בשבוע ויום ששי בבקר יהיו
ימי הקבלה במכון לקוסמטיקה בימים א, ב, ג.

%

%

להתראות בטי

% % % % % % % % %

%

%

%

%

מי שיש לו, מי שאין לו

האם יטובה מטפחה שילדיה גמרו לקרוא בספרים הנ"ל:

"בוא אלי פרפר בחמד"

"יסע אל השדה"

"מי אוהב מה?"

יבאי קולט מוכן לקבלם.

%

%

%

%

% % % % % % % % %

הדמיה

ל מס יבת הס יום - ת של "ה

של בית הספר המקומי, כפר הנשיא

המשתתפים:
כיתת "היובל" - א/ב
כיתת "כנרת" - ג/ד
כיתת "עפרוני" - ה
כיתת "חוחית" - ו

כ ת כ נ י ת:

(א) "April Fool's Day"
הצגה בשפה האנגלית בבצוע כיתת "חוחית" ובבמוי של עדנה ק'.

(ב) "הנסיך הקטן" לפי ספרו של אנטואן דה סנט אכסופרי.
לקורא הצעיר, זהו ספור דמיוני, המבוסס על טייס בודד, הפוגש בילד מופלא שהגיע אל כדור הארץ מכוכב אחר. אך לקורא המבוגר קצת יותר יוגש פה מבט חודר ומעמיק על עולמנו המטורף - עם השלכות לא מעטות לגבי חיינו יום-יום.

אנחנו מקוים שהעבוד שלנו נאמן למקור, למרות שנהגנו בו ביד די חופשית, ורבים מהרעיונות מבוטאים באמצעות תנועה וצליל, ולא במילים.

בצוע: כל הכיתות
במוי: שרי שובל

התמונות:
הקדמה - א) הסופר
- ב) התוכן (אסטרונום)

הפגישה
עץ הבאובאב
השושנה הבודדת
הדרך אל כדור הארץ
גן-השושנים
אלוף השועל
לאן נוסעות הרכבות?
הפרדה
סיום
האופש בא!

